KUIFJE
WEEKBLAD VOOR JONGENS VAN 7 TOT 77 JAAR
NEGENDE JAARGANG
PRIJS : 6 Frs - IN NEDERLAND 40 Cts
41

9

ONS VOLLEDIG TEKENVERHAAL

HET GOUDEN AFGODSBEELD

Tekst van Y. DERMEZE — Tekeningen van A. WEINBERG

Prof. Bert en zijn zoon Mark ontdekken in een woud van Guatemala de overblijfselen van een stad van het oude rijk der Mayas. Gonzalès, een halfbloed is hun gids en tolk.
Een mooie vondst ! Eens helemaal blootgelegd, zijn sommige van deze tempels en pyramiden hoger dan die van Uxmal en Palenque...
VADER, KOM EENS KIJKEN !
In een onderaardse kamer ontdekte ik een prachtig beeld !
Een beeld van goud, vader ! Is het niet wondermooi ?
Een gouden afgodsbeeld ?... Inderdaad. Je hebt gelijk!
Marc, dat beeld nemen we mee. Het toont de moeite. Ons Museum zal aldus voor zijn afdeling van Prae-Colombiaanse kunst een énig stuk krijgen !
We moeten verder zoeken. Ik denk dat deze pyramiden nog verrassingen bewaren...
Wat? Al dat goud voor een museum? Onzin! Men zou het kunnen laten smelten en dan zou men kilo's goud hebben... men zou er milloenen voor krijgen. Ik moet dat beeld zakken ! Maar hoe ?
Tussen de indiaanse dragers is er één die me zou kunnen helpen ! Professor je vondst staat nog lang niet in het museum !
Gonzalès loopt naar een drager van de expeditie...
Wil je een karabijn ten geschenke ?
Een van die tuigen die ontploffen ?... Ja ! Wat moet ik daarvoor doen ?
Verborgen tussen het groen staat een man. Hij volgt de bewegingen van de blanken oplettend...
Blanken ! Blanken in het « Dorp met de Stenen Huizen » ! Ik moet de chef verwittigen !
De onbekende snelt naar zijn prauw en roeit snel stroomafwaarts...
Hij komt weldra in een klein dorp met enkele armzalige hutten...
Wat zeg je ? Zij schenden de plaatsen waar eens onze vaders en voorvaderen woonden? Die schurken ! Ze zullen sterven !

Intussen...
Heb je dat goed begrepen ? Borok, je zoon, vertrekt naar de bergen en jij zegt aan de professor dat hij ontvoerd werd door de Chibchas, die in de buurt wonen. De Professor en z'n zoon zullen de Chibchas heel zeker achtervolgen en zo krijg ik de handen vrij !
Enkele minuten later...
De muren zijn bedekt met hieroglyphen. We...
?!
HULP ! BLANKEN ! HELP ME !
Wat is er gaande?
M'n zoon... Borok! De Chibchas hebben hem ontvoerd ! ze sleepten hem naar de bergen...
Vlug ! Zeg aan de dragers dat ze hun wapens nemen en me volgen. We moeten trachten die ongelukkige jongen te redden ! Gonzales, jij blijft hier om het kamp te bewaken !
Goed, senor professor !
Hahaha ! Veel geluk ! Het gouden beeld is nu van mij !
Ziezo, vlug naar m'n prauw en naar de stad toe om het beeld te verkopen !
Het spreekt vanzelf dat ik m'n karabijn niet aan die domme Indiaan geef.
Nog een die...
POK
?!!
VERDUIVELD ! DE WILDEN !
DE CHIBCHAS ! Ze hebben me nog niet ! De anderen moeten zich maar alleen redden !
Intussen...
Langs hier zijn ze gegaan. Kijk, voetsporen...
Ik zie alleen de sporen van een kindervoet...
Eigenaardig. Of ze ons hij de neus leiden ?

Wat zijn die Bleekgezichten toch dom. Ik zal ze nog verder meelokken...
PLOTSELING !
AAAH
Ginds ! Daar schreeuwde iemand !
Dat is de stem van Borok, m'n zoon !
Hier in de ravijn !
HELP ! HULP !
Het is Borok ! Gelukkig kon hij zich vastklampen aan een boomtak ! Hou je kloek, jongen, ik kom ! Snijd een haas af dan kan ik me in de kloof laten glijden...
Vlug ! Help me !
Oef ! Dat was op het nippertje af !
Heb medelijden ! Ik ben een bedrieger, ik ben een schurk
Ik heb m'n zoon het bos ingezonden en gezegd dat hij ontvoerd was... om Gonzales toe te laten het gouden beeld te stelen.
Alle duivels ! Vlug naar de oever van de rivier! Alleen langs de rivier kan hij de stad bereiken... Het is misschien nog niet te laat !
Daar is Gonzales ! Kijk !
HIJ WORDT ACHTERVOLGD DOOR DE INDIANEN ! KIJK HIJ...
Door de stroming meegesleurd, slaat de kano tegen een rots te pletter en Gonzales valt in het water.

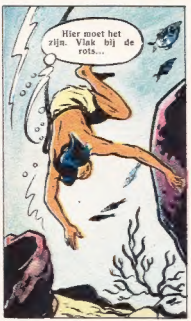

Volgende week : DE STRIJD VAN ROCKY BILL TEGEN DE GANGSTERS !

GOED NIEUWS VOOR ONZE BRUSSELSE KUIFJE'S VRIENDEN !

DONDERDAG 21 October om 2 u. 30, wordt het nieuwe seizoen van het Kuifje's theater van Brussel plechtig geopend met een extra ontspanningsnamiddag. Het zal een origineel programma zijn vol afwisseling met niet minder dan twintig verschillende jonge kunstenaars en bekende vedetten : tekenaars, zangers, toneelspelers, een goochelaar, musikanten, enz. De ingang is helemaal gratis, maar je moet een toegangsbewijs aanvragen. Het wordt je dan omgaande toegestuurd. Daar er niet zeer veel plaatsen zijn, zullen alleen de eerste aanvragen kunnen aanvaard worden. Stel het dus niet tot morgen uit om te schrijven naar Kuifje, Dienst Kuifje's feesten, Lombardstraat, 24, Brussel.

Het wordt een prachtige namiddag !

KLEURFILMS KUIFJE

KEN je de mooie Kuifje's films in kleuren reeds ? Vraag een demonstratie aan de Kuifje's stand in het « SALON VOOR DE JEUGD ».

KEN JE REEDS AL ONZE MOOIE ALBUMS ?

STAAT het « Geheim van de Zwaardvis » reeds op je boekenplank, evenals « Corentin », « Het Sein staat op Rood » en « Het Geheim van de Grote Pyramide » ?

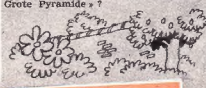

EEN NIEUWE WERELDKAMPIOEN ONDER ONZE LEZERS!

SOMMIGE lezers zullen denken dat we hier nog even willen herinneren dat Gaston Reiff een trouw Kuifje's lezer is. Dat is hij inderdaad nog steeds ! Intussen hebben we echter een nieuwe wereldkampioen onder onze lezers, nl. Pierre Dekeuleneer, die maar amper achttien jaar is, en sinds twee jaar met zijn accordeon de Kuifje's feestjes opluistert. Hij heeft na het Europees kampioenschap, nu ook de wereldtitel behaald in het accordeon spelen !

Hip ! Hip ! Hip ! Hoera ! voor Pierre Dekeuleneer !

EEN KANS VOOR ONZE JONGE KUNSTENAARS !

ONDER onze lezers zijn er heelwat jonge kerels die reeds bekwaamheid ! hebben verworven in het zingen, musiceren, voordragen, toneelspelen, goochelen, schermen, acrobatie, enz. Indien ze in het Kuifje's theater en elders willen optreden, moeten ze volgende gegevens naar onze redactie sturen : 1. Naam en voornaam. - 2. Volledig adres (eventueel telefoonnummer). - 3. Geboortedatum. - 4. School die ze bezoeken en klasse. - 5. Specialiteit en nadere gegevens daaromtrent).

Onze lezers krijgen een interessante kans om zich te doen gelden. Ook zij die in de provincie wonen kunnen in aanmerking.

GEHEIME BOODSCHAP

VOOR ALLE LEDEN VAN DE KUIFJE'S CLUB

E	I	U	E	N	N	N	D	I	E	
C	W	E	N	E	I	E	D	E	U	
U	W	M	R	B	E	W	T	I	K	
E	U	E	I	E	F	R	J	P	H	
E	O	U	E	B	K	K	E	S	L	
V	N	V	I	E	A	C	N	E	V	
R	W	E	E	R	R	H	E	A	I	
L	N	H	E	A	N	W	B	A	N	
L	D	E	E	E	T	B	!	W	R	
G	O	E	K	N	L	?	E	E	A	

WIL JE DEZE GEHEIME BOODSCHAP ONTCIJFEREN ?

LAAT je dan nog heden inschrijven in de Kuifje's Club. Stort 10 frank op onze P.C.R. en je krijgt en lidkaart en een rooster voor het ontcijferen van de geheime boodschappen. Vergeet je volledige naam, adres en geboortedatum niet. Voor Holland zich wenden tot onze vertegenwoordiger, dhr. Raat.

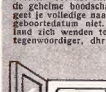

ONZE LEZERS SCHRIJVEN

F. APONNO uit Den Haag stuurde ons een tekeningetje van een proefneming die hij gedaan had met een buisje. « Je zoudt je misschien afvragen waarom de bander van mijn tekening bruin gekleurd zijn zo schrijft hij. Ik zal je dat verklaren: ik ben namelijk Amboneés. Drie jaar geleden woonde ik nog op Ambon een prachtig eiland in de Bandazee. Van daar komt ook mijn vreemde achternaam. Het is een Melanesische achternaam. Wij Amboneezen, Papoea's (Nieuw Guinea) en Alvoeren (Céram) zijn van dat ras. Wij wonen op de Molukken. Ikzelf ben een verwoede strijder van de Zuid Molukse Republiek, al ben ik dan nog zo klein. » En Freddy Apponno besluit zijn brief met een landkaartje van het verre vaderland dat hij zo lief heeft. Ik hoop van harte dat hij vroeg of laat naar zijn mooi en vrij vaderland zal kunnen terugkeren.

PSEUDONIEMEN

WE hebben vroeger in « Kuifje » eens een artikel gepubliceerd over deknamen van Vlaamse schrijvers. Een lezer vroeg ons of er onder de bekende buitenlandse kunstenaars ook veel deknamen voorkomen ? Hierbij geven we dan enkele pseudoniemen en echte namen van bekende Franse filmspelers : Jean-Pierre Aumont heet in werkelijkheid Jean-Pierre Salomon. Fernandel staat op het gemeentehuis ingeschreven als Fernand Contandin. Noël-Noël heet eigenlijk Lucien Noël, de zanger Charles Trenet heet Charles Netter, en Pierre Fresnay Pierre Laudenbach.

Wie kent nog enkele kunstenaarspseudoniemen ? Stuur ze op. Ze worden misschien opgenomen in « Kuifje ». Zoek dus maar eens goed !

Het weekblad KUIFJE : *Redactie :* Lombardstraat, 24, Brussel P.Ch.E. 1909.16. — *Uitgever-Directeur :* Raymond Leblanc. — Gedrukt in hello door De Drukkerijen C. Van Cortenbergh, Keizerstr., 12, Brussel. — *Publiciteit:* PUBLI-KUIFJE-Holland : Singel, 231, Dordrecht. Tel. 3653. Giro : 199.334. Abon. : 4 fl. per kwartaal.

SALON VOOR HET KIND, DE JEUGD EN HET GEZIN
KORTINGSBON
5 F. in plaats van 10 F. Geldig van 2 tot 17 October 1954.

DE VAL van een KEIZERRIJK

TEKENINGEN VAN FRED FUNCKEN

hen machtig Turks leger, onder het bevel van Mohammed, rust op naar Constantinopel, stad die zich klaar maakt om de strijd op te vangen.

(13) TEGENOVER deze mensenzee », zei Constantijn aan Pietro en toonde van op de hoge wallen het gekrioel van Turkse soldaten, « kunnen wij slechts 5.000 Griekse soldaten en 2.000 vreemde wapenknechten opstellen. We zullen ons uiterste best doen en ik geloof nog steeds dat Europa ons tijdig zal te hulp komen ! » De dag na dit gesprek liep er een verheugend nieuws als een sirovuur door de belegerde stad: Genuese en Venetiaanse schepen stevenen naar Constantinopel. Zouden ze de redding brengen ? De inwoners liepen naar de vestingen en jubbelden van vreugde. De keizer kon de hoop, die hij koesterde, niet verbergen.

(14) HELAAS ! In plaats van de aangekondigde vloot, zien de belegerden slechts vier schepen aan de horizon opdagen. De Turkse vaartuigen, die een halve cirkel vormen om de ingang van de havengeul te versperren, steilen zich in slagorde op. Wat zullen de vier schepen doen ? De strijd aanvaarden ? Dat ware een dwaasheid ! En nochtans, ze doen het. Weldra spuwen al hun kanonnen vuur, ze verbranden en kelderen de Turkse vaartuigen, en varen triomfantelijk de haven binnen ! In deze slag werden 12.000 soldaten van Mohammed gedood. Constantinopel viert de overwinning en jubelt het uit. Waartoe zal deze zegepraal echter dienen ?

(15) VAN op de oever en hoog te paard gezeten, heeft Mohammed, razend van machteloze woede, moeten aanzien hoe zijn vloot door een handvol vastberaden zeelui gekelderd werd. Hij loopt naar zijn grootadmiraal, werpt hem op de grond en slaat hem met zijn gouden zweep. « Schurk ! roept hij. « Stommeling ! M'n slaven zullen je geselen ! » Even later is hij echter kalm en begrijpt, dat hij Constantinopel niet kan innemen wanneer hij de ketting, die De Gouden Hoorn afsluit en zijn schepen de toegang beletten, niet kan breken. Maar, hoe te werk gaan ? In z'n geest rijpt een sluw en stoutmoedig plan en hij roept zijn luitenants.

(16) MET z'n vinger op de kaart, zet Mohammed zijn plan uiteen. De Turkse officieren staan als aan de grond genageld van verbazing. Wat hun chef wil gaat de verbeeldingskracht van nuchtere strategen te boven. Mohammed duldt geen tegenspraak: « Ik wens dat het gebeure, en het zal gebeuren ! » schreeuwt hij. « Jullie staan met jullie leven borg voor de uitvoering van m'n bevel ! Vooruit ! » Intussen blijft men te Constantinopel niet bij de pakken zitten. Het is noodzakelijk dat de stad hulp van buitenaf ontvangt. Griekse prinsen en andere vreemdelingen zullen nog dezelfde nacht trachten de Turkse linies rond de stad te doorbreken.

(17) HET Westen zou ons troepen kunnen zenden », zegt Constantijn tot de prinsen die vertrekken, « vraag ginds hulp voor ons. Indien het Westen ons helpt, zullen we de Turken versiaan ! » Tussen de tien mensen, die het lot van de prachtige stad op hun zwakke schouders torsen, bevindt zich Pietro Cantarini. Ze wachten tot het donker genoeg is om uit de stad te sluipen en gaan heel voorzichtig naar de vooruitgeschoven posten van het Turkse leger. Plotseling blijven ze staan en luisteren naar een zeer zonderling gerucht dat van achter de vijandelijke linies komt. Het gelijkt wel op een knarsen en een schuiven.

(18) MET een angstig voorgevoel in het hart, gaan ze omzichtig voort en kunnen zonder opgemerkt te worden tussen twee wachtposten sluipen. Ze staan nu te midden van het Turkse kamp en de kleinste vergissing, de geringste verkeerde beweging zou hen fataal zijn. Voetje voor voetje komen ze verder en het gerucht, dat hen zo intrigeert, is nu vlak bij. Plotseling komt de maan van achter een wolk te voorschijn en ze ontdekken een schouwspel dat zó onwezenlijk is, dat ze er met open mond staan naar te kijken. Ondanks al hun durf en moed, voelen ze hun bloed in de aderen stollen van ontsetting.

(Wordt vervolgd).

CHLOROPHYL tegen de zwarte ratten

Chlorophyl en zijn vrienden verschuilen zich in een leegstaande hut. Een rare stelletjoper snuffelt schier rond hun schuilplaats...

TEKST EN TEKENINGEN VAN RAYMOND MACHEROT

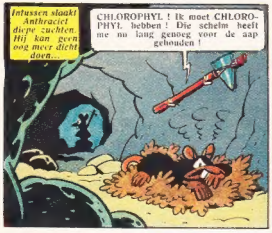

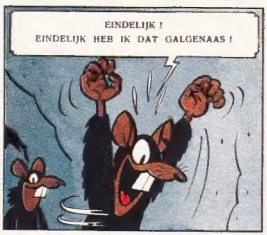

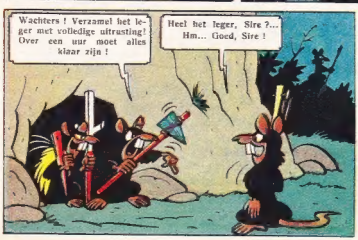

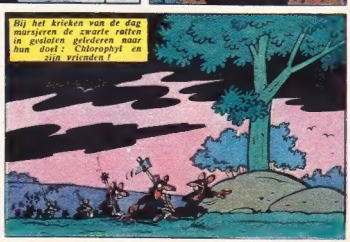

HET FANTASTISCH AVONTUUR VAN

DR VEXELL

GEÏLLUSTREERD DOOR JAN GRATON

DE MUUR VAN DE DOOD

Dr Vexell werd in vrijheid gesteld doch zijn vijanden volgen hem op de voet. Zij willen de geheime documenten van Vexell in handen krijgen. Alhoewel Tetsjenewo te verlaten, hoopt hij Vladimir te bevrijden...

HEEL de volgende dag lei Vexell een koortsachtige bedrijvigheid aan de dag. Z'n eerste werk was natuurlijk de politieman, die de opdracht had gekregen Vexell op de voet te volgen, op een dwaalspoor te brengen. Dat was helemaal niet zo moeilijk. Dan ging hij naar de rand van de stad en vond er een oude man die paarden en wagens verkocht. Hij kocht een kleine, robuuste merrie en een licht wagentje. 's Middags doorliep hij de winkels van de stad op zoek naar ingeblikte eetwaren, werktuigen en kledaren. Hij verzekerde er zich voortdurend van dat hij niet gevolgd werd. Neen, geen enkel man liep in zijn spoor en het geluk leek hem ditmaal toe te lachen.

TEGEN de avond was hij met al zijn inkopen klaar en had bijna de helft van z'n geld verbruikt. Hij bracht zijn gezadeld paard naar het klein bos dat halfweg het kamp en de stad lag. Hij verborg paard en wagen zeer handig tussen de dichte struiken en nam zorgvuldig nota van de juiste plaats. Hij vergewiste er zich van of niemand van op de steenweg paard of wagen kon zien. Toen hij ook van die kant gerustgesteld was, wandelde hij terug naar het hotel, lei op de tafel een omslag met het geld om z'n rekening te vereffenen, en wachtte geduldig tot het helemaal donker was.

Enkele minuten voor acht uur, stak hij de zonderlinge toestellen en andere werktuigen in de zakken van z'n mantel, verliet het hotel langs de dienstingang en marsjeerde naar de heuvel, vanwaar een weg recht naar het kamp toe liep.

Van tijd tot tijd keek hij achterom. Niemand volgde hem. Het leek meer en meer waarschijnlijk dat de spionnen zijn spoor sedert die morgen volkomen bijster waren. Zelfs in de omgeving van het Groot Hotel had hij geen enkel politieagent meer gezien.

★

HET was reeds na elf uur toen hij aan de rand van het kamp toe kwam. Alhoewel de hemel onbewolkt was, hing er een dichte duisternis over het kamp en de omgeving, en Vexell had enige moeite om zich te oriënteren. Indien hij heel ver van de plaats, waar Vladimir lag, het kamp binnendrong, zou alles mislopen en je moest geen profeet zijn om te voorspellen welke gevolgen dit zou hebben...

★

IN het kamp was alles rustig. Uit het grijze gebouw klonk het gezang van mensen die in de wijngaard des Heren verkeerden...

— Ik kom precies op tijd, dacht Vexell. Vooruit dan maar!

Hij zette zijn toestellen, het waren isolatoren, op de prikkeldraadversperring zodat de stroom onderbroken werd. Hij knipte de draden met een grote tang door, zodanig dat een man vrij makkelijk door de versperring kon kruipen. Even moest hij ophouden omdat z'n hart zo luid en snel bonsde, dan sloop hij voorzichtig naar de gracht, waar hij hoopte zijn kameraad te vinden.

Z'n ogen waren nu aan de duisternis gewend geraakt. Op enkele meter van de gracht bleef Vexell staan en riep zacht :

— Vladimir...

Niemand antwoordde. Zou de ongelukkige ziek of dood... zijn? De angst snoerde Vexell's keel toe en hij moest al zijn krachten inspannen om nogmaals te roepen :

— Vladimir!

Ditmaal bewoog er iets op de bodem van de gracht. Een schaduw rees op en Vexell riep een derde maal.

— Ik ben het, Vexell! Ik kom je halen! Volg me. Vlug!

Die woorden hadden een toverkracht want de man, heel zeker totaal uitgeput, hees zich in een ommezien en zonder enig gerucht te maken aan de rand van de gracht op. Vexell reikte hem de hand en trok hem mee. Er was geen tijd om uitleg te verstrekken. Vexell liep naar de omheining en Vladimir volgde hem als z'n schaduw. Ze verloren enkele seconden daar ze naar de opening moesten zoeken. Eindelijk had Vexell de plaats gevonden. Ze kropen haastig door de versperring en, om te verhinderen dat de vlucht van Vladimir spoedig zou ontdekt worden, hechtte Vexell de draden weer aan elkaar en trok de isolators weg, zodat de electrische stroom weer normaal doorliep.

— Vlug naar het bos! beval Vexell.

Toen ze de helft van de afstand, die hen van het gespan scheidde, hadden afgelegd flitsten er plotseling schijnwerpers aan...

— Verduiveld! Nu reeds, fluisterde Vexell bang.

Hij kon inderdaad niet vermoeden dat er in het kantoor van de kommandant een controletafel was... Gelukkig had de officier er niet goed naar gekeken, want het rood licht — dat een stroomonderbreking seinde — flikkerde reeds enkele minuten toen hij het in de gaten kreeg. Wachters liepen alle richtingen uit, doch ze merkten niets verdachts. Ze wilden reeds terug binnengaan, denkend dat er iets aan het toestel haperde, toen een van de schildwachten schreeuwde :

Plotseling flitsten de schijnwerpers aan. « Verduiveld! Nu reeds! » fluisterde Dr Vexell.

— Alarm! Er is een gevangene ontsnapt!

Toen was iedereen dadelijk op de been. Gelukkig hadden Vladimir en Vexell toch enkele minuten voorsprong. Ze bereikten het gespan en waren vastbesloten zich niet zo spoedig te laten vangen...

TOEKOMENDE WEEK

SPOREN IN DE SNEEUW

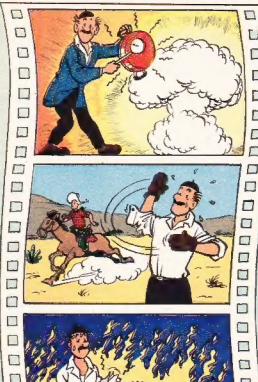

IK BEN LAWAAIMA

ER zijn geen « gekke » beroepen », zegt men wel eens en dat is juist. In de echter, zijn er toch enkele beroepen die, zacht uitgedrukt, « erg zonderling geluidstechnicus, de man die van lawaai maken zijn beroep heeft gemaakt e in de realisaties van films, de hoorspelen voor de radio, enz. Het is de gelui

WAAROM « VALSE » GELUIDEN ?

DAG, vrienden ! Ik ben lawaaimaker van beroep. Ik maak heel m'n leven lawaai en geen mens die het me kwalijk neemt. Integendeel ! Wat zou de regisseur van een luisterspel aanvangen, als hij mij niet meer had ? Ik maak voor hem het geluid en vervang meestal de « echte » geluiden door « valse ». Ik zal je even uitleggen waarom.

Voor de cinema zoals voor de radio geven de natuurlijke of echte geluiden, opgenomen op band of plaat, meestal een slecht resultaat. Een voorbeeld : Toen de atoombom boven Bikini ontplofte, filmden enkele cineasten de scene en registreerden het lawaai van de ontploffing. Toen ze hun band later afdraaiden waren ze teleurgesteld, want van de vreselijke knal van de ontploffing was er niets terecht gekomen dan een « boem » die geen mus zou doen schrikken. Je begrijpt dat het niet mogelijk was de film aldus op het zilveren scherm te vertonen en er moest gezorgd worden voor het passend geluid.

Het schijnt eenvoudig en nochtans is het niet zo makkelijk bij iedere film, bij ieder luisterspel (binnen of buiten de studio opgenomen) het geluid te brengen dat past. De stemmen van de acteurs mogen natuurlijk door mijn lawaai niet verloren gaan. Mijn taak is de scene levendiger, echter, indrukwekkender te maken. De geluidsband wordt apart opgenomen en nadien bij deze van de dialoog en de muziek gevoegd.

EEN GOED G

Synchronisatie is een ieder geluid moet nau en vermits ieder beeld m een seconde over het sch indenken wat dat betek me af en ik noteer voor zorgen. Wanneer ik daar een tweede keer gedraai en nu komt het er op elkaar te houden. Denk ken met een belletje te er een geweldige blikser wanneer ik uit alle mac wanneer er een champ springt ! Snelle reflexen moeten tot de attribu technicus behoren.

D

ENKELE geluidsimitat door ieder geluidstech een paard over de vlai met de handpalmen, in ken, op de borst te kl paard dat een kar over beters dan kokosnoten.

DE AVONTUREN VAN JO, JETJE EN JOKKO DOOR HERGE

DE NAJ

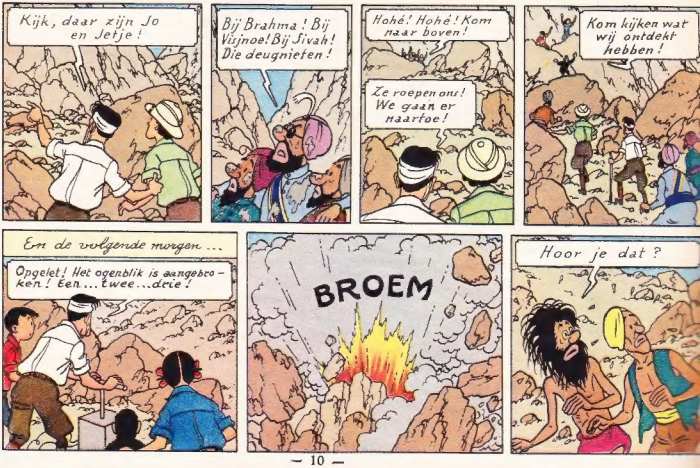

KER VAN BEROEP...

gen van de gewone burger zijn. Daar heb je bv. de die een belangrijke rol speelt stechnicus die jullie vertelt.

HEUGEN IS GEWENST !

reed woord in ons beroep. keurig bij het beeld passen een snelheid van 1/24e van ma glijdt, kan je je misschien et. Men rolt de film voor elke soorten geluid ik moet ie klaar hen, wordt de film samen met de geluidsband dus m'n gedachten goed bij een welk effect het zou ma- nakelen op het ogenblik dat flits het doek doorklieft, of ik een trompet zou blazen naekurk tegen het pinfond en een uitstekend geheugen n van een goed geluids-

KLASSIEKE « TRUCS »

s zijn klassiek en worden eens gebruikt. De galop van e bootst men na door sich ederen handschoenen gesto- pen. Voor de draf van een e kasselen trekt, is er niets oopt het gegaan over grint komt er de koffiemolen bij te pas. Je hourt de wind door de bladeren ritselen ? Ik heb eenvoudig een blad papier gekreukt, om het geluid van kletterende vlammen weer te geven, beweeg ik cellofaan. Het gezoef van de zee geef ik weer door blaadjes schuurpapier tegen elkaar te wrijven en wanneer ik met een stuk plaatijzer schud, dan ratelt de donder langs de micro door de aether..

EEN BEETJE VERBEELDING

ER blijven natuurlijk een lange reeks geluiden waarvoor er geen receptje klaar ligt Ieder geluidstechnicus zoekt, vindt en bewaart zijn geheim.. Het toeval speelt een grote rol in zulke zaken en ik zal jullie enkele van m'n geheimen verklappen. Op zekere dag had ik al een hele kilo schuurpapier gebruikt maar het gelukte me niet de branding van de golven juist weer te geven. Naast mij zat een collega die zich in twee dagen niet meer geschoren had, ik wreef over z'n stoppels en de geluidsingenieur riep « Bravo ! Je hebt het gevonden ! » Vermits ik niet altijd een collega met een stoppelbaard bij de hand heb, gebruik ik ook wel een nagelborsteltje.

Een andere keer gelukte ik er niet in het « geraakketak » van een machinepistool na te bootsen. Ontmoedigd stak ik een sigaret in de mond, haalde m'n luciferdoosje uit de zak, schudde er mee en... Dat was het precies wat het zijn moest. Een paard met belletjes om de hals ? Ik doe de belletjes zelf om en huppel voor de micro. Hoor je ooit een luisterspel waarin een ezel voorkomt met belletjes om de hals... maag je er van overtuigd zijn dat ik voor ezel speel !

AVALLEI

fo en jetje slaagden er in uit de greep te ontsnappen en vonden eindelijk hun ouders en de maharadja

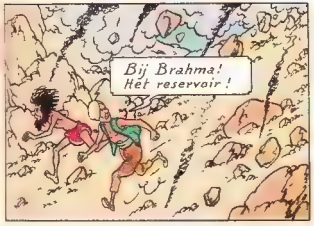

DIT ZIJN DE RESULTATEN VAN

ONZE GROTE FOTOPRIJSVRAAG

HONDERDEN foto's werden ons toegestuurd en, waren het niet allemaal meesterwerken, toch getuigden ze van veel goede wil en fantasie. Hartelijk proficiat aan alle fotografen en dank aan alle vrienden die ons een kiekje stuurden!

Iedereen mocht deel nemen aan deze prijsvraag mits aan volgende eis werd voldaan: «Al de gekiekte personen moesten een Knifje's hoed op het hoofd dragen». De meest originele en technisch best verzorgde foto's zouden, in de mate van het mogelijke, gepubliceerd worden en een prijs ontvangen. Hier gaan dan enkele van de beste foto's:

1- Een lezer tussen 7 en 77 jaar!

2- Handen omhoog, Bobbie!

3- Met pijl en boog!

4- De onzichtbare man...

5- De gemaskerde bandiet

DE WINNAARS

1. Myriam VEROUGSTRAETE, van Gent (AJAX-fiets); 2. Jaak Cruyt, van Gent; 3. Pieter van Poucke, van Schaarbeek die alle twee een voetbal winnen; 4. P. Goossens, Ronse; 5. Brigitte Durieux, St-Pieters-Woluwe (winnen een fototoestel); 6. Emmanuel Poncelet, Nassogne; 7. Jaak De Clercq, Gent; 8. Pieter en Guy Lauwens, Vorst; 9. Jean-Pierre Hendrickx, St-Gillis en 10. André Cruyt, Gent (winnen een mooi album uit de reeks van de LOMBARD UITGAVEN).

★

DE andere winnaars worden persoonlijk verwittigd. Zij die op 15 October nog geen nieuws kregen, kwamen niet in aanmerking voor een prijs. De volgende keer zullen ze dan ongetwijfeld meer geluk hebben.

6- Robin Hood is lang niet dood!

7- Heel de familie leest «Knifje».

10- Ik houd ook van «Knifje»!

9- De gevangene lacht...

8- Te paard... op een koe!

Het uurwerk HELVA presenteert KUIFJE

DE VROLIJKE VALSCHERM-SPRINGERS

Hahaha! Dat is kinderachtig! Met een beetje zon en een goed uurwerk heeft men geen kompas nodig!

Mogelijk! Maar, stel je even voor dat het terrein zo slecht is dat geen enkel uurwerk het uithoudt!

Al! Daarvan had ik niet gedacht!

Een woord is een woord, ik moet het houden

Na de volgende dag staat de afdeling van de adjudant klaar voor het vertrek.

Vergeet het niet! Onze eer staat op het spel! Om 18 u 30 zijn we allemaal drie km. ten Zuidwesten van de Grote Hoeve! Zo niet... DOE IK EEN ONGELUK!

Janneke, denk je dat je HELVA uurwerk TYPE KUIFJE, het zal uithouden?

Daarvan ben ik overtuigd. Alleen reeds om je plezier te doen!

HET HELVA UURWERK — TYPE KUIFJE — IS VAN UITSTEKENDE KWALITEIT WORDT AFGELEVERD MET EEN BON VOOR EEN WIJZERPLAAT ZONDER VERSIERING.

(Wordt voortgezet)

DE NIEUWE AVONTUREN VAN

TEKST EN TEKENINGEN

POM EN TEDDY

VAN FRANS CRAENHALS

Teddy werd licht gewond naar een klinick gevoerd. Hij komt tot bewustzijn en ... de bandieten ...

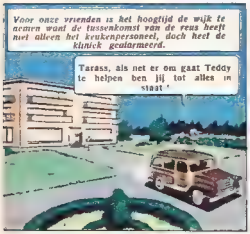

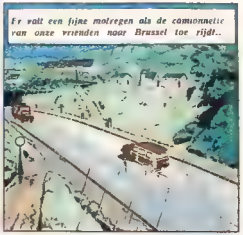

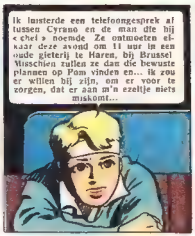

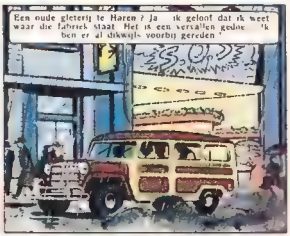

Wordt vervolgd

EEN VERHAAL VAN YVES DUVAL

Geïllustreerd door B. REDING

DE WOLVEN

IGOR VASILIEV was nog geen tien jaar oud toen enkele sergeanten van dorp tot dorp door de uitgestrekte Oekraïne trokken en de boeren een oproepingsbevel in de handen stopten, dat de meesten onder hen niet eens lezen konden. De militairen legden uit dat het Heilige Rusland door de vijand aangevallen was en de Tsaar de hulp van al zijn zonen nodig had om de overweldigers te verdrijven. En zo was de vader van Igor, net als al de boeren van de streek, vertrokken om het vaderland te verdedigen en ingelijfd in een Kozakkenregiment.

Zolang vader Vasiliëv weg was, moest de familie zaaien, maaien en oogsten en daar ze paard noch os hadden, trok Igor dapper de ploeg die zijn moeder door de vruchtbare, zwarte aarde stuurde. Achter hen kwam de oude grootmoeder, die het graan in haar schort had gebonden en het met een breed gebaar uitzaaide in de hoop dat de oogst rijk zou zijn.

DE maanden verliepen, de seizoenen volgden elkaar op maar van vader Vasiliëv kreeg men geen nieuws. Op zekere dag vernam het kleine dorp dat de oorlog gedaan was en de Tsaar zijn onderdanen naar huis stuurde. De boeren keerden naar hun haardsteden terug doch Igor's vader was niet bij hen.

De moeder van Igor kreeg toen een vreemde ziekte. Urenlang staarde ze naar dezelfde plek op de steenweg en praatte met zichzelf. 's Nachts stond ze op, bereidde zingend een maaltijd en dekte de tafel alsof de afwezige iedere ogenblik op de drempel kon verschijnen.

Op een morgen kondigde ze aan dat ze naar het dorp ging om een mooie geborduurde sjaal te kopen, want ze was de volgende Zondag met haar man gaan dansen. Men liet haar stil begaan en vond haar de volgende morgen doodgevroren in een vijvertje niet ver van haar woning.

Zo bleef Igor, die nu veertien was, alleen achter met zijn grootmoeder die te oud was geworden om nog op het land te werken. Zij kookte soep van rode beten en bakte roggebrood in de stenen oven. De jongen werkte van 's morgens tot 's avonds. Hij egde en ploegde, zaaide en oogstte en herstelde het dak van de oude woning, wanneer de wind er een stuk afgerukt had. Hij verzorgde de kippen en sprokkelde droog hout om te stoken in de winter.

Ondanks al z'n zwoegen gelukte hij er niet in de twee eindjes aan mekaar te knopen. Ze hadden nauwelijks genoeg eten om in leven te blijven en sedert drie trimesters had hij de eigenaar niet meer kunnen betalen.

Nicolas Alessandrovitch was de eigenaar. Een beer van een man! Hij woonde alleen, was bijna altijd dronken en meestal vreselijk slecht gehumeurd. Daarvan zou geen mens hinder ondervonden hebben, indien niet drie vierden van het dorp met al de velden, weiden en wouden er rond van hem waren geweest! Medelijden was hem onbekend en hij behandelde al zijn onderdanen als slaven. Op een klare, koude wintermorgen kwam hij met z'n troika tot voor de deur van Igor's kleine woning gereden en bulderde:

Ik eis het huurgeld dat je me verschuldigd bent. Ik kan geen luiaards op m'n velden duiden. Je krijgt drie dagen tijd om je schulden te betalen. Als je me de zestig roebels dan niet kan neertellen, laat ik je met klikken en klakken aan de deur gooien, jou en je grootmoeder!

Igor liet zich ontmoedigd op een stoel neervallen. Hij begreep dat er voor hem geen hoop meer was. Waar zou hij binnen de drie dagen zestig roebels vinden?

Nicolas Alessandrovitch zou z'n bedreigingen ten uitvoer brengen en dan zou hij met zijn grootmoeder van dorp tot dorp, van stad tot stad zwerven en de hand uitsteken om een stuk brood te bedelen.

HET was vreselijk koud die winter en de oude vrouw zat bibberend bij de haard, waarin nog een hoopje witte asse smeulde. Igor kon het niet aanzien en alhoewel het al donker was, besloot hij naar het bos te gaan om hout te halen zodat hij het vuur de hele nacht zou kunnen laten branden.

Moedig ging hij op weg. Nauwelijks een eind in het bos, hoorde hij iemand roepen:

— Hulp! Hulp!

— Een reiziger die verdwaald is, dacht Igor, en liep in de richting van de jammerkreten.

— Hulp! Hulp! M'n been is gebroken! kreunde Nicolas Alessandrovitch bevroren van koude.

— Heb wat geduld, ik loop even naar huis om gereedschap te halen. Ik ben zo terug!

Igor, laat me niet alleen!

Wees niet bang! ik red je.

De jongen liep weg en enkele minuten nadien stond hij da

DE AVONTUREN VAN 'T PRINSK

reeds terug met een lang stevig touw dat hij geweer en een lantaarn. Hij knoopte het uit einde van het touw aan de neergevallen boom, wierp het dan over de grootste tak van een tweede boom. Kroop lenig als een aap in een derde boom en maakte het andere uiteinde van z'n touw stevig vast in de kruin van deze boom.

Nicolas Alessandrovitch had waarschijnlijk het bewustzijn verloren. Hij reageerde in ieder geval niet. Igor sprong weer op de grond, greep de zware bijl van Nicolas Alessandrovitch en begon daarmee de derde boom om te hakken. Ondanks de bijtende koude dreef het zweet van z'n voorhoofd. Dikke spanaders zogen om hem heen, maar het hout was hard en de bijl zo vreselijk zwaar.

PLOTSELING hoorde Igor de wolven huilen. Wolven, uitgehongerd door de lange, strenge winter, aarzelen niet een mens aan te vallen, dat wist Igor maar al te goed en hij huiverde. De jongen liet zijn bijl vallen, schouderde zijn geweer en vuurde enkele keren in de richting van de grote, zwarte gedaanten met lichtende ogen. Dan nam hij z'n bijl weer op en hakte uit alle macht op de dikke boomstam in. Nog drie keer naderden de wolven gevaarlijk dicht en drie keer nam Igor zijn geweer in gebruik. Intussen werkte hij koortsachtig voort. Maar de uitgehongerde wolven liepen niet ver weg. Ergens tussen het struikgewas verzameiden ze zich rond de leider die een soort hees geblaf uitstiet.

Nogmaals greep Igor zijn karabijn en stelde tot zijn grote ontstelteni vast, dat de lader leeg was. Hij moest Nicolas Alessandrovitch dus zo vlug mogelijk bevrijden. De boom schudde en beefde onder de bijslagen en steunde als in doodsangst. Maar ook de wolven werden stoutmoediger. Toen de eerste nog op een paar meter van de bewusteloze Alessandrovitch waren, kraakte de boom, viel met een dotte plof op de grond en sleurde in z'n val de boomstam, waaronder de rijke eigenaar lag, mee vermits ze aan elkaar gebonden waren. De wolven namen ver schrikt de vlucht en Nicolas Alessandrovitch greep met twee handen naar zijn gewest been. Het was erg gezwollen het zag blauw maar het was niet gebroken. Igor hielp hem overeind en bracht hem naar z'n kleine hut bij de legerhaard.

Igor zei Nicolas Alessandrovitch, je bent een dappere jongen. Je bent verstandig, want anders zou je nooit gevonden hebben hoe je me moest bevrijden en je hebt twee kleine armen. Ik ben oud en zou je hulp best kunnen gebruiken. Morgen kom je bij mij inwonen. Ik heb kind noch kraai, het zou een troost zijn voor me te weten, dat ik wou en akkerland in goede handen achterlaat.

Igor knikte slechts, hij was te ontroerd om iets te zeggen.

EINDE

EEN MOOI GESCHENK

DE KUIFJE'S PUZZLE DIE JE KRIJGT IN RUIL VOOR 500 KUIFJE'S PUNTEN

ONZE ANDERE GESCHENKEN

Prentkaarten KUIFJE (5 prachtige onderwerpen), per reeks **50 punten**
Prentjes Sprookjes van Perrault
Deze collectie illustreert acht mooie sprookjes. Voor het album + vier reeksen van vijftig prentjes. Per reeks .. **75 punten**
KUIFJE'S WIMPEL (vier kleuren) **100 punten**
Collectie « DE ANTWERPSE DIERENTUIN »
Bevat drie reeksen van twintig foto's in reliëf. Met speciale bril. Per reeks .. .. **200 punten**
KUIFJE'S PORTEFEUILLE, nieuw model .. .. **250 punten**
KUIFJE'S puzzle op hout .. .. **100 punten**
Blokjesspel KUIFJE .. .. **500 punten**
Bovendien de prachtige collectie chromo's getekend door Hergé. Iedere album bevat tien reeksen van zes chromo's.
Zijn thans verkrijgbaar :
VLIEGTUIGEN (oorsprong tot 1900), reeksen 1 tot 4
VLIEGTUIGEN (oorlog 1939-45), reeksen 1 tot 9
AUTOMOBIEL (oorsprong), reeksen 1 tot 4
MARINE, reeks 1.
LUCHTSCHEPEN, reeksen 1 en 2
SPOORWEGEN, reeks 1 Per reeks **100 punten**

JE VINDT DE KUIFJE'S BON OP HET VLOEIPAPIER VAN DE KUIFJE-SCHRIFBOEKEN EN OP DE VERPAKKINGEN VAN VOLGENDE PRODUCTEN

DOOR WILLY VANDERSTEEN

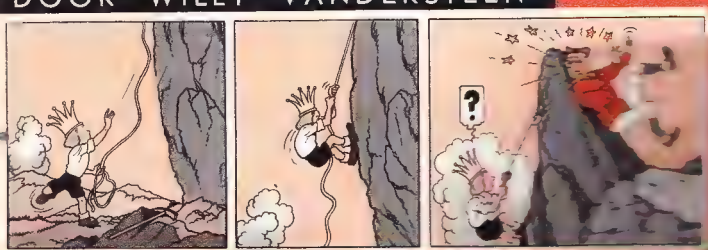

BOLLEKE en zyn hond SNOLLEKE

HET MOOIE HOK DOOR TIBET

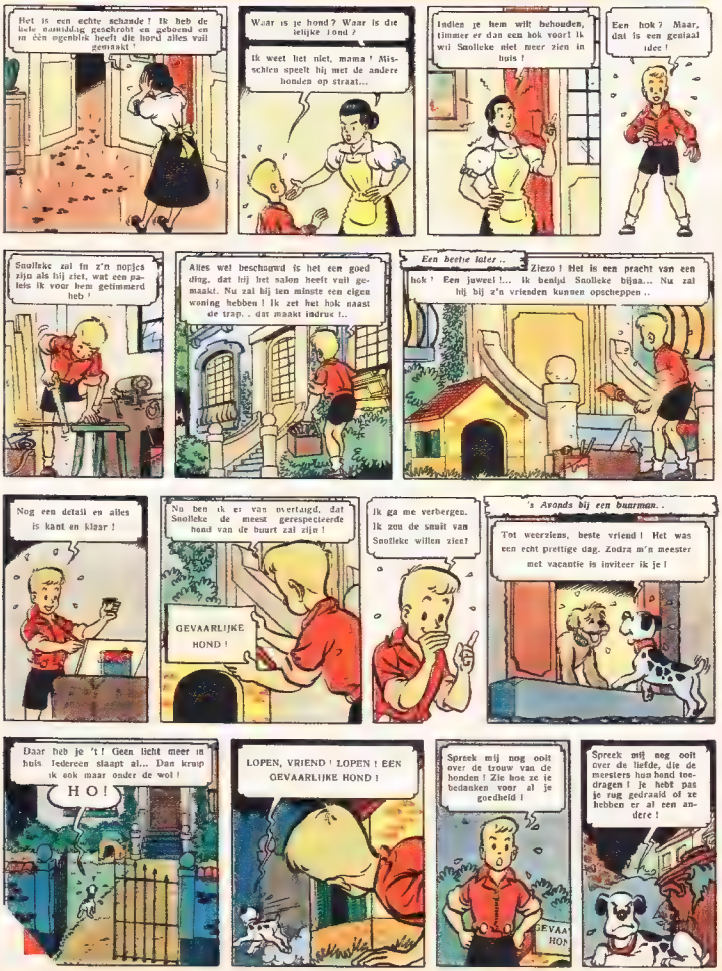

GOUD VOOR ROME

Op het ogenblik dat de keizer Suske en Wiske voor de leeuwen wil werpen, bereikt het leger van de opstandelingen de poorten van Rome.

TEKST EN TEKENINGEN VAN WILLY VANDERSTEEN

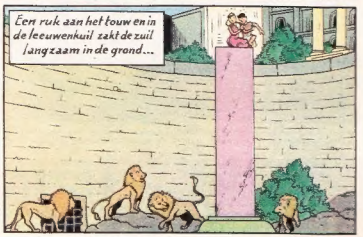

DE WIEG VAN HET MODERNE TEKEN-VERHAAL

WANNEER men een geschiedenis van het moderne tekenverhaal zou willen schrijven, dan zou men moeten beginnen met het begin, d.w.z. met de « verhalen » die de mensen uit de voorgeschiedenis op de rotswanden tekenden. Hoe meer de beschaving van een volk zich ontwikkelt, des te duidelijker werden die « tekenverhalen » over veldtochten en jachten die de koningen op de wanden van hun Assyrische of Egyptische paleizen lieten schilderen of beitelen.

Vóór de uitvinding van de boekdrukkunst, die vrome en andere plaatjes met duizendtallen in de vier windstreken liet verspreiden, vertelde men op schilderende tapijten die men in de raads- en ridderzalen hing, de heldendaden van de heren en hun voorgeslacht. Het tapijtwerk van Bayeux, waarop de landing van Willem de Veroveraar wordt verhaald, is daarvan een typisch voorbeeld. In de getijden- en andere boeken illustreerden de grote meesters uit de primitieve school in enig mooie miniaturen de voornaamste scènes, die in de tekst voorkomen.

Na de uitvinding van de drukpers kenden de koper- en houtgravures veel succes. Doorgaans waren het grote illustraties die het hoofdmoment van een veldslag, een heuglijke gebeurtenis of een tafereel uit de Bijbel voorstelden. Het moderne tekenverhaal werd echter geboren toen, men te Epinal, een Moezelstad in de Vogezen, sinds de Franse revolutie de veldtochten van de legers van de Republiek, en veel meer nog de grote momenten uit het leven van keizer Napoleon in grote gekleurde platen met verschillende scènes met berijmde onderschriften met millioenen exemplaren ging drukken en over heel Europa verspreiden. Zo vond men alle zegepralen van Napoleon in de meeste Franse huizen en hutten als mooie gekleurde platen aan de wand. Uit die manier van voorstellen in een reeks gekleurde scènes met onder-

Dit is een authentieke drukpers uit Napoleon's tijd waarwee men de eerste moderne tekenverhalen te Epinal drukte. Ze wordt heden nog gebruikt!

DE POST

Een typisch voorbeeld van een oud Epinalplaatje; de barbier ofte geneesheer bezoekt met zijn kaecht (met een spatlje in de hand) een zieke klient.

WIST JE DAT?

● De kreet van een Amerikaanse bruiaap in de jungle op een afstand van 5 km. te horen is?

● Op de Faroer-eilanden de bomen zó zeldzaam zijn, dat men ze laat groeien en opschieten naar hun eigen goeddunken zelfs al is dit in het midden van de straat!

● De duivelsbrug te Segovia in Spanje werd gebouwd op bevel van keizer Trojanus. Het is een Romeins bouwwerk, zonder mortel of klinknagels en nu nog altijd in gebruik.

● Te Indianopolis onlangs een geldstuk in een ei gevonden werd.

● De dierentuin van Londen een slang bezit met een glazen oog!

IETS VOOR MENSEN DIE NOOIT POSTZEGELS HEBBEN!

IN West Duitsland verscheen er een nieuw type brievenbus op straten en pleinen. Je werpt je brief in de ene gleuf en in de andere het geld om de brief te frankeren. In de bus zelf wordt je brief automatisch van een postzege! voorzien en afgestempeld. Practisch, niet?... Wij zouden een brievenbusje willen uitvinden, dat er zich niet mee tevreden stelt onze brieven te frankeren doch... ze ook zou schrijven!

GOUD OP 52 METER DIEPTE

VLAK bij de Kurfürstendamm te Berlijn wil men een huis bouwen met 17 verdiepingen waarvan er 11 onder de grond liggen! De ondergrondse verdieping ligt 52 meter onder de oppervlakte en daar wil de Duitse „nationale bank haar goud bergen. Twee bassins met grondwater en een heel ingewikkeld alarmsysteem zullen het daar voor langvingers beschutten. Ondergronds worden vijftig woningen gebouwd met kleine appartementen bestaande uit keuken, slaapkamer en zitkamer. De « ondergrondsen » krijgen warm water, licht, verwarming, een ondergrondse winkelstraat en een metro-station. Het dak van het gebouw wordt als land- en startplaats voor helicopters ingericht. De eerste helicopterdiensten zouden Berlijn verbinden met Hamburg, Hannover en Bremen.

MOSSELEN! SCHONE, VERSE MOSSELEN!

ZOU je kunnen raden hoeveel **kilo mosselen België** leder jaar uit Zeeland invoert?

Niet minder dan 240 millioen kg! Of 31 kg. per hoofd en per jaar. Vermits er mensen zijn die van heel het jaar geen mosselen eten, is het geen verhaaltje te beweren, dat de echte mosselliefhebbers graag voor een grote berg heerlijke, geurende mosselen zitten!

EEN MAN MET FANTASIE, MAAR...

MAAR, er zat een grote maar aan vast. En zekere Stone, uit New York wou vlug rijk zijn zonder werken. Hij huurde bij een firma een wagen voor één dag en verkocht die tegen een « schappelijk prijske ». 's Nachts stal hij diezelfde wagen en bracht hem naar de uitlener terug. De volgende dag beproefde hij dezelfde truc en... nu zit hij in de gevangenis.

Toen de Artoisbewoners dreigden Pat Rick en Mass Tick en ook de bandieten. Hun sporen togen door stikjuur en dat heeft telkenmale gebeten.

PAT RICK EN MASS TICK in

Tijon

700 JAAR GELEDEN WERD MARCO POLO GEBOREN

MARCO POLO werd zevenhonderd jaar geleden in het mooie Venetië geboren. Hij was de eerste wereldreiziger van formaat en de eerste Europeaan die zich in het verre, geheimzinnige China waagde en het tot vriend van de keizer en gouverneur van een Chinese provincie bracht. Na vier en twintig jaar keerde hij naar zijn vaderstad terug, werd als leugenaar uitgejouwd en te gevangenis geworpen. Daar schreef hij het mooie, dikke boek «Il Milione»; een boek met al zijn ervaringen en belevenissen in de landen van het Oosten.

Louter fantasie! Leugens! zeiden de Venetianen.

Thans heeft de Turijnse uitgever, Einaudi, (zoon van de Italiaanse President) de originele tekst van dit boek opnieuw en op prachtige wijze uitgegeven.

Moderne en tevens de kinderszieziers en alle kenners van het Oosten zijn het er over eens, dat het reisverhaal van Marco Polo zakelijk en nuchter is, dat hij scherp opmerkte en een zeer groot begrip had van de zeden en gebruiken van de Oosterlingen.

Ter ere van Marco Polo richtte Venetie tevens een prachtige tentoonstelling van Chinese kunst in.

DE « VLIEGENDE KLAS »

EEN nieuw produkt aan de fantasie van Bob Demoor ontsproten ? Neen, het is veel ernstiger maar even leerzaam. Een Frans professor, officier-vlieger en fotograaf, geeft zijn les in aardrijkskunde in de kajuit van een groot vliegtuig op een hoogte van 1700 tot 6000 meter ! Iedere leerling zit aan een venster zodat hij een goed uitzicht heeft, en krijgt een luisterapparaat om de les makkelijk te kunnen volgen. Van uit de lucht kunnen de leerlingen de vorming van de Alpen bestuderen en de loop van de stromen volgen. Wie zou er niets voelen voor zo 'n lesje ?

DE TRAGEDIE VAN DE ONBEWAAKTE OVERWEGEN !

ONBEWAAKTE overwegen zijn voor voetgangers, fietsers en automobilisten een groot gevaar. Enkele weken geleden werd te Worms, in Duitsland, op een onbewaakte overweg een autobus door een trein verrast en enkele meters meegesleurd. Er waren zes en twintig doden en drie gekwetsten. Bij de dood was ook de 45-jarige chauffeur van de autobus, die enkele dagen te voren, een onderscheiding ontving omdat hij al vijf en twintig jaar chauffeur was en geen enkele ongeluk had gehad.

TWEE ECHTE COWBOY-VERHALEN

In de nieuwe reeks albums gepubliceerd door de LOMBARD UITGAVEN (Prijs: 49 F.) kan je de bewegen en zeer humoristische avonturen volgen van CHICK BILL IN ARIZONA, door TIBET.
Nu reeds verkrijgbaar :

1. CHICK BILL TEGEN DE ONZICHTBARE
2. DE KAT ZIT IN DE ZAK

Je kan deze albums kopen in alle boekwinkels en in de KUIFJE's WINKEL, Lombardenstraat, 24, Brussel, of tegen de storting van 49 F. op P.C.R. 1909 16 van KUIFJE-BRUSSEL.

Het kleuren van die tekenverhalen geschiedt bij Pellerin nog steeds op de ouwenoude manier : men legt een blad, waarin alle delen van de tekening die bv. rood moeten gekleurd worden uitgesneden zijn, over de alleen in wit-zwart gedrukte plaat en gaat er dan over met een rode verfborstel. Daarna gebeurt hetzelfde met een andere rooster en een gele verfborstel, enz. Al die kleuren passen wel niet precies maar dat schijnt voor dit genre niet zo erg.

schriften zijn het moderne tekenverhaal en de jeugdbladen in de aard van « Kuifje » ontstaan.

De grootvaders en grootmoeders van onze lezers zullen zich nog wel de liedjeszangers herinneren die op de jaarmarkten met grote gekleurde reeksen plaatjes liederen kwamen aanlezen, zoals o.m. « Het Leven van Napoleon de Grote » waarover Ernest Claes verhaalt in zijn werken.

Bij Pellerin, te Epinal, de grootste en de oudste prentendrukkerij van de stad, worden nu nog alle dagen kleurplaten en kinderboeken gedrukt met de oude koper- of houtgravures. Ter gelegenheid van St-Nikolaas moet je in de warenhuizen en boekhandels eens goed uitkijken, en dat vind je daar misschien wel enkele speciemens van platenboekjes van Epinal. Wanneer je die vergelijkt met de albums van onze tekenaars, dan je meteen welke weg afgelegd werd sinds men in de Franse Moezelstad de eerste tekenverhalen drukte ter ere van Napoleon de Grote.

Johan de BRABANDER.

Hier zet de heer des huizes Pellerin onder iedere afgewerkte tekening zijn oude stempel : Imagerie Pelerin-Epinal.

EL MOCCO DE WREDE

TEKST EN TEKENINGEN VAN TIBET

DE WITTE RUITER

TWEEDE DEEL

TEKST EN TEKENINGEN VAN FRED FUNCKEN

Johan achtervolgt Koenraad om de kruiken, die de hertogin kunnen redden, uit de handen van de schurk te rukken...

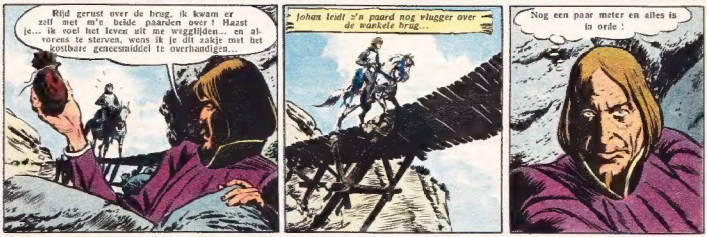

VOLGENDE WEEK VERSCHIJNT OP DEZE BLADZIJDE HET GELE TEKEN